

Vysokoškolská kvalifikační práce - magistři (diplomová práce)
posudek vedoucího

Jméno a příjmení studenta, vč. titulů: BcA Markéta Polcarová

Název práce:

Studium Markéty Polcarové se pro mně rozpadá na dvě části – bakalářský cyklus, kdy jsme byly v poměrně úzkém ateliérovém kontaktu a magisterský cyklus, který byl z hlediska komunikace poznamenán pobyty v zahraničí, pracovní stáží a prodlužováním studia. Tento rozdílný charakter dvou etap zmiňuji především proto, že se tím Markétě změnil „modus operandi“, i když základní esence zůstává. Zatímco starší práce byly často svázané s rodinným zázemím, později dostávají její témata „globalizovaný“ charakter. Spojujícím prvkem Markétiny tvorby je objekt a ten se také stává „objektem“ její diplomové práce. V podstatě lze na samotné její tvorbě doložit to, co říká v textové zprávě diplomové práce na základě teorií objektové teorie. Jaký typ předmětu tedy Markéta vystavovala ve svém „bakalářském“ období a jaký před námi leží nyní? Objekty jako např. křeslo vyráběné Markétiným tatínkem, které následně „dopolstrovala“ jeho fakturami, nebo falešná stěna včelího mlýnu jeho dědečka, nebo nalezené deštníky použité v instalaci při pobytu v Japonsku byly pro potřeby umění použity klasickým způsobem, kdy nesly ve své materialitě symbolické významy o historii svého vzniku, o legendě, o geosociálních specifikách. Byly také nějakým způsobem dotvořeny a tak vyjmuty z obyčejného světa věcí a povýšeny na umění.

Diplomová práce je také založena na předmětech, ale Markéta se v ní pokouší přistoupit k předmětu úplně jinak. Jednak pod vlivem „rezidence bez institucionální podpory“ v městě Chihuahua v Mexiku, jednak pod vlivem aktuálních teorií se pokouší vystavit sadu předmětů, které si v zahraničí pořídila, tak, aby dokázala teorii o vitalitě předmětu a jeho nezávislém „životu“. Svět předmětů, jejich export z USA a neustálá směna v rámci bleších trhů je podle Markéty typickým rysem hraničních mexických měst. Markéta deklaruje, že při sběru předmětu se nesnažila řídit žádnými kritérii. Nechala k sobě předměty přicházet. Stejně tak záměrně nepátrala po jejich kořenech. Nedělala žádný terénní průzkum, nezaznamenávala si okolnosti pořízení objektů, ani další data. Podle její intence k ní předměty prostě přišly a ona tuto náhodnou sestavu vzala s sebou do Brna. Zde se tato náhodná sestava stala její diplomovou prací. Jak se tedy charakter těchto předmětů liší od předmětů, které tvořily předchozí Markétiny díla? Markéta si při jejich popisu vypůjčuje termín unreadymade Joshuy Simona, který popisuje jako „neschopnost objekty ovládnout“, na rozdíl od readymadu, který se rázným autorským gestem z předmětu mění v umění. Hlavním efektem, kterého chce Markéta ve své práci dosáhnout, je tedy potlačení autora, jeho rezignace nejen nad výběrem předmětů, nad jejich instalací, ale také nad jakoukoliv jejich interpretací. Předměty přivezené z Mexika jsou velmi lákavé, exotické a bizarní. A právě jejich kouzlo, lákající k obdivování, by při dodržení autorčiny pasivity, mohlo nést kritický obsah vůči nadvládě předmětů a mrazivý pocit jejich nezávislosti.

Otázky k rozpravě:

Závěrečné hodnocení: Markéta Polcarová svou diplomovou prací dokazuje orientaci v soudobém dění ve světě umělecké teorie i praxe. Doufám, že se jí povede si v tomto poli najít autentickou cestu.

Návrh klasifikace: B

Posudek vypracoval(a): Lenka Klodová

Datum: 7. 5. 2016

Podpis: